

Kız ve Bahe Baykuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Bahe Baykuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Lily, sıcak açık kahverengi tenli ve omuzlarına düşen dalgalı siyah saçları mavi bir kurdeleyle bağlı meraklı bir kızıdı. Kasabanın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu; sokaklar sessiz, yıldızlar parlaktı. Sıcak bir gece, penceresinin ötesinden gelen yumuşak, gümüşü bir parıltıyla uyandı. Kırmızı hırkasını ve kahverengi botlarını giyip parmak uçlarında dışarı çıktı; küçük bez çantası yanında sallanıyordu ve daha önce hiç görmediği kıvrımlı bir patikada ışığın peşinden gitti.

Patika, tırmanan sarmaşıklarla kaplı eski bir ahşap kapıya çıkıyordu. Lily kapıyı itip açtı ve soluğu kesildi. Karşısında her şekil ve renkte çiçeklerle dolu, hepsi ay ışığında hafifçe parlayan gizli bir bahçe vardı. Ortada küçük bir çeşme fıkırdıyor, hava bal ve yağmur gibi tatlı kokuyordu. İçeri girdi, botları çakıllarda hafifçe çıtırdadı ve böyle büyülü bir yere kimin bakabileceğini merak etti.

Tam o sırada, tombul gümüşü gri bir baykuş yanındaki taş kuş banyosuna kondu. Altın rengi gagasında minik yuvarlak gözlükler, boynunda tek bir parlayan ay çiçeği iştirilmiş örgü sarmaşık bir tasma vardı. Kocaman kehribar gözleri sevgiyle kırıştı. 'Merhaba, küçük kız,' dedi yumuşak, bilge bir sesle. 'Ben bahçe baykuşuyum. Burayı pek az kişi bulur. Işığı görebilmen için iyi bir kalbin olmalı.' Lily ön dişlerinin arasındaki küçük boşluğu göstererek gülümsedi ve içi ısındı.

Baykuş aşığı atlayıp sarkan bitkilerin sırası boyunca paytak paytak yürüdü. 'Bu çiçekler yalnızca gece yarısı açar,' diye açıkladı, 'ama açmaları için suya ihtiyaçları var. Ben yaşlıyım ve kanatlarım yorgun. Bana yardım eder misin?' Lily hevesle başını salladı. Çantasından küçük bir sulama kabı çıkarıp çeşmede doldurdu. Birlikte bitkiden bitkiye geçtiler; baykuş kanadıyla işaret ediyor, Lily yapraklara su sıçratmamaya dikkat ederek usulca döküyordu. Bahçe sessiz bir büyüyle uğulduyor gibiydi.

Sularken Lily bazı çiçeklerin solgun ve sıkıca kapalı olduğunu fark etti. 'Bunlar neden bu kadar üzgün?' diye sordu. Baykuş iç çekti. 'Gecelerdir sulanmadılar. Hepsine tek başıma yetişemiyorum.' Lily sarkan saplara baktı ve kalbinde bir sızı hissetti. 'Her gece geri geleceğim,' diye söz verdi. Baykuşun kehribar gözleri parladı. 'İyilik en iyi bahçıvandır,' dedi ve ay çiçeği tasmaı biraz daha parladı.

Ertesi gece Lily sulama kabı ve cebinde bir avuç tohumla döndü. Sarı çiçekli elbisesini ve mavi kurdeleli saçını takmış, işe hazırды. Baykuş onu mutlu bir ötüşle karşıladı. 'Bu gece duvarın yanındaki gülleri sulamalıyız,' dedi. 'Çok susamışlar.' Lily seke seke yanına gidip küçük bir melodi mırıldanarak sulamaya başladı. Su köklerine değince güller başlarını kaldırdı ve saplarında minik tomurcuklar belirdi.

Gece gece Lily baykuşa yardım etti. Hangi çiçeklerin fazladan su sevdiğini, hangilerinin sadece bir yudum istediğini öğrendi. Minik yabani otları yoldu ve uyuklu tomurcuklara usulca şarkı söyledi. Baykuş ona bahçenin tarihini ve karanlıktan sonra gelen birçok canlıyı anlattı. 'Sen doğuştan bir bahçivansın,' dedi bir gece ve Lily'nin yuvarlak yanakları gururla kızardı. Çalışırken çilleri ay ışığında dans ediyor gibiydi.

Bir akşam bahçeden güçlü bir rüzgâr esti ve sulama kabını devirdi. Su her yere döküldü, bazı genç çiçekler yere eğildi. Lily'nin soluğu kesildi. 'Ah hayır! Ne yapacağız?' Baykuş sakin kaldı. 'Birlikte düzeltereğiz,' dedi. 'Kabı getir, ben de kanadıyla sapları dik tutarım.' Lily çeşmeye koştu, kabı doldurdu ve baykuş onları desteklerken eğilmiş çiçekleri dikkatle suladı. Yavaş yavaş yeniden doğrulup yükseldiler.

Rüzgârdan sonra bahçe biraz dağınık görünüyordu. Lily ve baykuş yan yana çalışıp topladılar ve suladılar. 'Sen iyi bir yardımcısın,' dedi baykuş. 'İyiliğin çiçekleri güçlendiriyor.' Lily gülümsedi. 'Yardım etmeyi seviyorum,' dedi. 'İçimi mutlu ediyor.' Baykuş başını salladı. 'Özenin büyüsü budur,' dedi. 'Kalpte büyür ve dokunduğun her şeye yayılır.' Çiçekler de onaylıyor gibi başlarını salladılar.

Gece yarısı yaklařırken Lily tomurcukların titremeye bařladıđını fark etti. 'Dikkatle izle,' diye fısıldadı baykuř. İlk çiçek yumuřak bir pat sesiyle ağıldı, yaprakları minik eller gibi ağıldı. Sonra bir diğeri ve bir diğeri; ta ki büt n bahe aan renklerden bir denize d n řene kadar. Lily sevinle soluđunu tuttu. 'Ne kadar g zeller!' diye haykırdı. Baykuřun kehribar g zleri parladı. 'Senin iin aıyorlar,' dedi, ' nk  onlarla ilgilendin.' Ay ıřıđı yapraklarda dans etti.

O geceden sonra Lily her akşam bahçeyi ziyaret etti. Sulama kabını ve yumuşak şarkılarını getirdi, baykuş onu bilge bir baş selamıyla karşıladı. Ateş böcekleri ve ay güveleri arasında bahçenin geliştiği haberi yayıldı. Çiçekler daha da uzun ve parlak büyüdü, renkleri derinleşti. Lily'nin iyiliği gizli bahçeyi bir harikalar diyarına dönüştürmüştü ve o, bunun bir parçası olmaktan gurur duydu.

Bir gece baykuş Lily'ye minik bir ay çiçeği tohumu verdi. 'Bunu kendi bahçene ek,' dedi. 'Özenin güzellik getirdiğini sana hatırlatsın.' Lily tohumu penceresinin dışına ekti ve her gün suladı. Kısa süre sonra küçük yeşil bir filiz belirdi. Arkadaşı baykuşu düşünerek gülümsedi. 'Doğa özeni ödüllendirir,' diye fısıldadı ve küçük bitki esintide ona el sallıyor gibiydi.

Mevsimler deęişirken Lily'nin bahçesi parlak ve güzel büyüdü. Ay çiçeęi her gece minik bir yıldız gibi hafifçe parlayarak açtı. Baykuş bazen ziyarete gelip gözlükleri ve parlayan tasmasıyla pencere pervazına kondu. 'İyi iş çıkardın,' dedi. 'İyilięin iki bahçeyi çiçeklendirdi.' Lily tüylerine dikkat ederek ona usulca sarıldı ve ona özenin sırrını öğrettięi için teşekkür etti.

Lily iyiliğin su gibi olduğunu öğrendi; her şeyin büyümesine yardım eder. Çiçeklerini komşularıyla paylaştı ve onlara gece yarısı bahçesini anlattı. Baykuş uzaktan izledi, arkadaşıyla gurur duydu. Ve her gece ay yükseldiğinde Lily penceresinden dışarı bakıp gizli bahçenin parıltısını görürdü; bir yerde çiçeklerin yalnızca onun için açtığını bilirdi.

Kış geldi ve bahçe kar örtüsünün altında uyudu. Ama Lily baharın onu yeniden uyandıracacağını biliyordu. Ay çiçeğini sulamaya devam etti ve gece yarısı açan çiçekleri hayal etti. Baykuş ona özenin hiç solmayan bir armağan olduğunu öğretmişti. Ve ilk sıcak gece geldiğinde kırmızı hırkasını giydi, mavi kurdeleli saçını bağladı ve arkadaşına bir kez daha yardım etmeye hazır, gizli bahçeye giden patıkaya doğru aceleyle yürüdü.

Bahçe kapısı gıcırdayarak açıldı ve orada baykuş duruyordu, kehribar gözleri pırıl pırıldı. 'Tekrar hoş geldin, küçük bahçıvan,' dedi. Lily gülümsedi, çilleri kırıştı. 'Sulamaya hazırım,' dedi. Ve birlikte çiçeklerle ilgilendiler, ay ışığında açışlarını izlediler; iyiliğin ve özenin dünyayı daha parlak bir yer yaptığını bilerek.